

Právní blackout znamená, že lidem dojde trpělivost, vykašlou se na zákony a začnou jednat podle svého

 radiouniversum.cz/hamplova-jana-3d-pravni-blackout-znamenava-ze-lidem-dojde-trpelivost-vykaslou-se-na-zakony-a-zacnou-jednat-podle-sveho

Jana Zwyrtek Hamplová Díl 3/3

Text 1.10.2024 31 min Přehrát

#Společnost #Totalita

„Žijeme v době zahušťování práva, což je dokonce vládami plánováno. V důsledku toho může dojít k právnímu blackoutu,“ varovala před zhroucením právního státu senátorka Jana Zwyrtek Hamplová v předešlé části našeho rozhovoru. Poukazuje tak na trend narůstající složitosti zákonů a byrokratických postupů. To se netýká jen politiky a justice, ale prostupuje to všemi oblastmi našeho života: od zdravotnictví po běžné spotřebitelské smlouvy, a dříve banální úkony. Občané čelí záplavě nesrozumitelných termínů a podmínek. Vzniká tak paradoxní situace – čím více informací máme k dispozici, tím méně věcem rozumíme, a labyrint, do kterého se noříme, je stále spleťtější.

Martina: Ale dnes to skutečně vypadá, že náš život budou mezi sebou řešit už jenom poradci. Já budu sedět doma, a na všechno budu mít poradce, protože i když jdu třeba k lékaři – kde mě nechají podepsat informovaný souhlas, ve kterém je 80 procent výrazů, kterým nerozumím, a jenom z toho pochopím, že když mi píchnou tuto látku před rentgenem, tak může dojít k anafylaktickému šoku a zemřu – tak bych s sebou potřebovala mít poradce přes medicínu, aby mi řekl, co to bude, a...

Jana Hamplová: Ano, a ekonomu, právníka...

Martina: Ano. A už tehdy pan Baxa o tom hovořil tak, že je to sociální inženýrství, které říká, že stát ví nejlépe, co a jak udělat, takže žijeme v době plné zákazů, příkazů, a přicházíme o svobodu. To jsou právě jeho osm let stará slova. Myslíš si, že tato situace

právního kouřma, abych to řekla poeticky, situace zahušťování, případně fatálních následků právního blackoutu, je záměr? A jsou si politici vědomi, že je to záměr?

Jana Hamplová: Já bych řekla, že tak půl na půl. Polovina žije v rajske nevědomosti s tím, že koná dobro, když přijímá zákony, a pořád to formuluje, přeformulovává. Druhá to má tak, že je v tom možná i záměr, a především se to určitým skupinám nesmírně hodí. A to jsem z oboru, a my bychom taky raději pracovali na pozitivních věcech, než pořád řešili nějaké konflikty, spory, a tak dále, protože jsme zahrnuti předpisy. Vždyť si vezmi, co s námi dělá Brusel. Vždyť my už předepisujeme i víčka na lahve, že musí být přidělané. Ted' jsem zase četla, že se má přikazovat – my se na to, abych to řekla slušně, my se z toho zblázníme. Ale to k nám jde jako domino z Bruselu, a my to budeme znovu kopírovat, a budeme říkat: „Ano“ Já si vzpomínám, jak tady mělo nějaké ovoce mít nějaké tvary, a když to předepsaný tvar nemělo, tak to nebylo dobré.

Jsme v horší situaci než za socialismu, je to socialismus s nelidskou tváří, je to šílené

Martina: To bylo zakřivení banánů.

Jana Hamplová: Zakřivení banánů, ano. Zkřivení banánů. Prostě blbneme. Ale pozor, ono se to někomu opravdu těžce hodí. Takže jsem si říkala, že jestli se ještě někdy dočkám toho, že tady opravdu vznikne nějaký osvícený premiér, který řekne, že uděláme českou legislativní radu, a prostě náš právní řád pročistíme. Ale to už by muselo jít od Bruselu, takže jsme ted' opravdu v horší situaci, než jak to bylo v minulosti za socialismu. Vždyť to je socialismus s nelidskou tváří, protože je to šílené.

Martina: Jano Zwyrtke Hamplová, jak vlastně v tomto systému, a v jakémsi podivném rosolu, který nás obklopuje, vykládat svobodu – nejen svobodu slova? Jsem svobodná, když jako podnikatel musím mít účet v bance? Jsem svobodná, když musím mít datovou schránku? Byl starosta, který mi říkal, že datových schránek,

vzhledem k jeho činnostem, musí mít pět, a nejdou mu sdružit, ale když mu pro obec přijde dopis od policie, tak si ho musí jít vyzvednout na poštu.

Jana Hamplová: Je to absurdní. Zažívám to taky.

Martina: Je to ještě svoboda? Je to svoboda?

Jana Hamplová: Je to otroctví techniky – namísto, aby nám pomáhala, tak my jí otročíme. Popíšu velmi krátce situaci, ve které jsem teď byla – nebudu říkat, o kterou banku jde, to prostě nedělám – seděla jsem ve své bance, a poctivě čekala, a byl tam dědulka, osmdesát let, ještě čupr, přišel a říkal: „Já mám tady důchody, a chtěl bych si tady prostě vzít patnáct tisíc.“ „My už jsme tady, dědo, zrušili pokladnu“ – vesnická banka. „A co mám dělat? Já jsem si tady každý měsíc chodil pro důchod, mám tady kartu, mám tady účet.“ Jako že už splnil, že má účet, že pro to nechodí na poštu. A oni říkají: „Víte, já vám tady budu muset založit kartu, abyste si tady mohl vybírat z bankomatu.“ „Tam já na to nevidím.“ „Tak musíte do vedlejšího města, tam je pokladna.“ „To je 40 kilometrů, to já tam,“ měl hůlku, „to já tam nedojeďu.“

Martina: Dojdeš...

Jana Hamplová: To dojdeš... Já jsem na to koukala jak tele na vrata, a říkám: „Proboha svatýho.“ A pak jsem se ptala té paní, co na to říká. „My tady nemáme pokladnu.“ Takže vy donutíte lidi k nehotovosti, ke kartám, abyste měli...“ Mně ho bylo líto. Jak to dopadlo? Ona mu udělala kartu, a protože on mě zná, tak jsem mu to šla vybrat. On mi nadiktoval PIN, já mu to vybrala, protože on tam chudák neviděl. Takže blbneme. Namísto toho, aby nám technika sloužila – jakože nám pomáhá internet, kde vyhledávám judikáty, paráda – ale mám pocit, že už jsme překročili mez a že už jsme úplně někde v Orwellovi, takže najednou bude síť, a nebudeme se znát, jako když byla Sandra Bullock zavřená doma, a nikdo ji neznal, protože všechno vyřídila z domu tlačítky.

Martina: Marxová, to si pamatuji.

Jana Hamplová: Ano, přesně tak. Já se prostě ráda setkávám s lidmi. Ráda se setkám s tebou, pohovoříme o společnosti, o zákonech, a vůbec o tom, jak jde svět. Ale najednou: To musíte zmáčknout – a to nejsem tak stará. Takže není to svoboda, jsme otroci techniky, a ti, kteří tuto techniku ovládají, nás nádherně ovládají, a plně jim to vyhovuje, protože vědí, kam se hneme. Teď jsme schvalovali cosi, že budou celé zvláštní předpisy, že když se poveze 350 000 v hotovosti – nechci posluchače urazit, ale co je to 350 000 v hotovosti v podnikání, dříve kdysi dávno se vozily peníze... Já jim chválím, že chtějí hlídat černý obchod. Ale oni tomu napomáhají.

Zase udělám vsuvku k našemu stavebnímu řádu. Nejčastější otázky na nás advokáty jsou teď – v tom jsme se shodli – kolik můžu dostat za černou stavbu, a kolik můžu dostat pokutu, když ji budu užívat bez kolaudace? Nejsou schopni toho dosáhnout. Takže my jim zjišťujeme pokuty, a potom, že je budeme bránit, jako že pokuty platit nebudou, protože stát byl nečinný, stát nekonal, jak měl. A tímto my se zabýváme, namísto toho, abychom si doma štrikovali – tedy já – tak prostě řešíme, kde selhává technika. A toto není svoboda. A navíc ještě to sledování lidí, kde a kdo jsme, a tak dál, to mně vadí.

Martina: Že jsem taková zarputilá, když se pořád vracím k panu Baxovi, a k panu Robejškovi, a k jejich odborné diskusi, která má už osm let věku: Pan Baxa, tehdejší předseda Nejvyššího správního soudu, Josef Baxa, tehdy řekl: „Nebo se zcela ochromí život.“

Jana Hamplová: Ano.

Právní blackout znamená, že lidem už dojde trpělivost, vykašlou se na zákony a začnou jednat podle svého – podle přirozeného práva

---

Martina: „Pokud nezamezíme dalšímu zahušťování práva.“ Já si vzpomínám, že jsme se tady v pořadu mnohokrát, mnohokrát bavili o energetickém blackoutu, a myslím, že letos v létě jsme si ochutnali, jak může vypadat, alespoň na krátkou dobu, kybernetický blackout. A on sám mluví také o nebezpečí právního blackoutu. To už je na mě těch stmívaček trochu moc.

Jana Hamplová: Právní blackout znamená, že lidem už dojde trpělivost, vykašlou se na zákony a začnou jednat podle svého – podle přirozeného práva. To by bylo hodně špatně, zejména co se týká firem, podniků, lidí, nebo že jim ujedou nervy. Vždyť vidíme, co se tu děje, máme tady pokusy o atentáty. Probůh. Takže já bych slova pana Baxy vůbec nepodceňovala, protože zaprvé je to chytrý chlap, za druhé už tehdy viděl dál než mnozí, a říkám, že náš pohled je v tomto směru stejný.

A líbí se mi, a to tam ještě tehdy pan Baxa nebyl, že v minulosti mnohokrát Ústavní soud řekl, například co se týká mých obcí – to je moje hlavní klientela – když je dusily dotační orgány, že nesplnily nějakou, omlouvám se, kravinu, a musí to vrátet, a tak dál, a přitom dotovaný barák stojí – a Ústavní soud mnohokrát řekl: Vy sice máte formálně v pořádku, že to měli mít, ale po obcích nelze chtít tolik, protože prostě mají jinou roli, a nelze požadovat takovou administrativu. A rozsudky proti nim zrušil. Takže, pokud by to Ústavní soud vedl takto, tak zaplat' pánbůh, ale toto není řešení. To už se řeší požár po třech, čtyřech letech, kdy to zastupuji, a úplně zbytečně, protože si jenom nějaký úředník škrtal nějaké kolonky.

Ale pozor, touto cestou jde i Brusel, a nutí nás k tomu. Takže to musí jít od hlavy, to znamená, že momentálně hlava není v České republice, ale velí se někde úplně jinde. A toto mi vadí. Takže jsem pročeská, to tady budu opakovat stokrát, pročeská, a kdo nám do toho bude zasahovat, ten mi bude vadit, ať to bude Brusel, nebo Putin, nebo Washington. Mně je to úplně jedno. Mně jde o to, abychom si nechali přiměřenou míru samostatnosti, a v této samostatnosti jsme si udělali právní revizi, to znamená, půlku

předpisů zrušili, zúžili. Já jsem tady kritizovala Občanský zákoník, ale ten zase je srozumitelný, a když nám zůstane jako jeden, a zruší se kolem dvacet, třicet knih, tak budu spokojená. Takže takto bych to velmi zjednodušeně pověděla.

Martina: Jano Zwyrtek, já teď budu velmi symbolická: Vždycky, když stojím – což je teď stále – v nějaké dopravní zácpě, tak mám klaustrofobickou představu, že nějaké auto přede mnou bude mít nehodu, protože mu najednou dojdou pohonné hmoty, nebo že bude mít poruchu, a že se Praha zacvakne, a už se nepohneme. Protože ulice jsou úplně plné, a nebude ani prostor, kudy by přijela odtahovka, a začala auta odtahovat. Takže občas, když tam už stojím dlouho, mám klaustrofobickou představu dopravního blackoutu, dopravního kolapsu. Dá se odhadnout, jak blízko jsme kolapsu právního řádu? Dá se odhadnout, které auto bude to poslední, které takzvaně chcípne, a pak už nastane ochromení života, o kterém jsme tady hovořily?

Jana Hamplová: Já jsem měla intuitivní reakci, že ti řeknu: „Nejezdi v Praze. Nejezdi Prahou.“ Ale to by bylo ode mě z venkova hodně drzé. Řeknu to tak: Já mám někdy v některých kauzách pocit, že už v blackoutu jsme. Když mi úřednice ministerstva říká, co všechno měla malá obec, která má jednoho starostu a jednu sekretářku, udělat, a jinak to všechno bude špatně, tak říkám: „Proboha, vždyť ta škola stojí, nebo muzeum stojí.“ „To nás nezajímá, nám tady jde o to, že nejsou papíry,“ tak už mám pocit, že jsem v blackoutu a že tomu člověkovu se zatmělo, a prostě už to nejde dál.

Ale těžko říct, já mám pocit, že jsme tam jednou nohou už velmi, protože jsme rezignovali. To ani není tak, že bychom to chtěli. My jsme rezignovali, a přestali jsme proti tomu bojovat. A potom to my právníci doháníme u případů, nebo to hustíme přednáškami do starostů, kdy jim vždycky úvodem říkám – a vždycky se smějí: „Prosím vás, já vám nebudu říkat, neber úplatky, neber úplatky, nebo se z toho zblázníš, já vám budu říkat, myslete na sebe, myslete na sebe, a pak neuděláte chybu.“ Protože oni dělají strašně dobrých

skutků, a zapomínají na papíry, a potom z toho vznikají problémy. Ale pokud dobré skutky omezují papíry, tak si myslím, že v blackoutu jsme.

Takže jak říkám, já jsem pořád v praxi, pořád si ji držím, protože slyším: „Tys nechala advokacie?“ A já říkám: „Ježíšmarjá, Senát je prostředek k tomu, že se dostanu dřív k papírům, prostě vběhnu na ministerstvo, když potřebuji.“ A mezi kolegy, když se nebavíme o politice, tak je mi taky mezi některými dobře, protože umí to své, protože mají taky hodně starostů. Jsou tam lékaři, tak s nimi konzultuji. Jak říkám, když odškrtnu politiku, tak bych řekla, že s polovinou senátorů mám dobré vztahy. Mnozí se mě ptají: „Ty seš tam jak nahý v trní.“ Zpočátku ano, to na mě vystartoval pan Láska, jak jsem proruská, a pak už je to našťěstí přešlo.

Takže si myslím, že už v blackoutu jsme, a když ne v celku, tak v dílčích věcech, a příliš se tím necháme ovládat. Dříve, nebo i teď, dávají soudci sem tam bokem papíry s tím: „Dávám to ad acta, a rozhodnu podle zdravého rozumu,“ a potom vznikají zajímavé judikáty. Toto mě baví, to dělám ráda, a často. Taky už na to mám nějaký věk, a ráda formuluji takovéto... Soud se na to musí podívat jinak, protože... Ale toto se nesmí zachraňovat až v terénu.

Zrušila bych Sněmovnu, a nechala Senát s většinou volbou. Většinová volba je nejvíce demokratická.

Martina: Pojd'me tedy sčítat: Nestabilní právní řád. Nemocný právní řád. Přetížený právní řád, a tím pádem nevýkonný. Sílicí snahy o omezování svobody slova. Sílicí snahy o vstupování do neintimnějšího prostoru lidí.

Jana Hamplová: Včera tam zase padalo listovní tajemství, a podobně. Ano.

Martina: Rostoucí nedůvěra lidí k politikům, rostoucí nedůvěra lidí v samotnou demokracii.

Jana Hamplová: Ano.

Martina: Jak z toho ven?

Jana Hamplová: Jedině vlastními silami. Moje babička vždy říkala, když jsem k ní, v uvozovkách, chodila plakat: „A víš, že mám teď miminko, Chtěla jsem studovat a tak dál...“ „Máš to na konci svého ramene, a v hlavě pracovitost, a chce to něco pro to udělat.“

Skončím u toho „něco pro to udělat“. Lidé musí, řeknu to rovnou, zvednout zadky, chodit k volbám. A nejenom chodit k volbám a dívat se na krásné plakáty, krásná slova, krásná slova vám řekne každý. Musíte se dívat na jeho celý život, co má za sebou, co umí profesně, co už dokázal. A pokud to nebudete dělat – vy sami jste tvůrci demokracie – tak najednou zjistíte, že ji nemáte. Tak to bylo ve třicátých letech v Německu, tak to bylo u nás za soudruhů – najednou byla jedna kandidátka Národní fronty.

A teď tady začínáme – nechci připodobňovat – SPOLU, a ještě se tam něco přidá, a kdo nejde se SPOLU, je proputinovský, a podobně. Toto je první krůček, protože oni zkouší, co všechno vydržíme. Takže je to jenom na nás, co s tím. Jít k volbám, a nejenom se dívat na plakáty, na titulky. Mně teď pár senátorů říkalo: „Víš, my se ti omlouváme, my jsme tě soudili podle titulků – nebudu říkat, protože bychom jim dělali reklamu – ale ty jsi normální chytrá baba s názorem.“ Já říkám: „Kdo ti bránil udělat si názor?“

Martina: Jano Zwyrtke Hamplová, má to jeden háček, to jest, jak pozorují okolí kolem sebe – a nemám na mysli jenom Prahu – tak lidé velmi často, ne že nevěří politikům, ale přestávají věřit v politiku.

Jana Hamplová: Ano.

Martina: A přestávají věřit tomu, že ač jsou bdělí, jak jsi teď nabádala, půjdou, zvolí – stejně to dopadne – inu, jako vždycky.

Jana Hamplová: Máš velkou pravdu, ještě že jsi mi to připomněla. Tito lidé mají pravdu. Pokud tam nepůjde jiná sorta lidí, než tam teď je, to znamená, musí se zvednout... Za mnou chodí spousta odborníků, a já všem říkám, (dávám to jako příklad): „Prosím vás,

dívejte se, mně taky říkali, že to nepůjde bez nějaké velké strany, bez velkých peněz do kampaně. Udělejte skupiny odborníků, lidí, co něco umí, co něco mají za sebou, zkušené, a běžte do politiky, do veřejného života, kandidujte, aby vás lidé znali, aby si na vás mohli sáhnout, na vaši práci, a potom vás budou volit ne jako politiky, ale jako lidi, co něco umí.“ A chápu, že to je momentálně sci-fi, protože lidé tam nechtějí jít.

Martina: Všechny energetické komise říkají, kolik už psaly rozkladů, dopředu před čím varovaly. Památková péče – jak se snažili zabránit některým věcem, přijetí některých rozhodnutí, ale...

Jana Hamplová: Mně to vykládali taky. Pozor, já jsem to možná špatně řekla, tito lidé nemůžou být v nějakých komisích jako druzí v řadě, oni musí jít tam, kde se zvedá ruka, to znamená do Sněmovny, do Senátu. Já tedy bych zrušila Sněmovnu, nechala Senát a většinovou volbu, protože většinová volba je jediná možná a nejvíce demokratická. A ta poměrná, kdy se tam dostane kde kdo, protože ho postaví kandidátka nahoru, to známe i z obcí a měst. Takže říkám, pokud se tam nedostanou lidi jiného typu – nechci říct přímo, že mého typu, mám také své chyby, jsem strašně netrpělivá, mám spoustu vlastností, jsem jenom člověk – s vlastním názorem. Ale vím, jak to lidé s vlastním názorem mají těžké, protože se jim říká: „My vás zničíme profesně, my vás zničíme...“ Takové výhrůžky chodí, a těmto lidem taky.

Západ má před sebou socialismus, který my už máme za sebou, ale oni to ještě nezažili. Ale ne ten samý socialismus, který byl tady, protože tehdy nebyl internet, a podobně. Teď jsou úplně jiné metody.

Martina: Říká se, *exempla trahunt*, příklady táhnou, tak si tedy řekněme příklad, kde se to stalo. Protože ať se podíváme vůkol, po západní společnosti, tak všude můžeme vidět to, co jsi tady zmínila, že elity, které si lidé volí, přestaly hájit jejich zájmy. Hájí vlastní zájmy, nebo zájmy někoho, o kom nevíme, a tak se pořád mysteriózně dohadujeme, kdo to stojí v pozadí. Obecně se říká, že všude dochází k oligarchizaci politiky. Tak mi tedy řekni, kde je ten

příklad. Jsou na Západě nějaké země, kde se to třeba za těch osm let, nebo za dobu posledních dvaceti let, zlepšilo? Kde to zafungovalo?

Jana Hamplová: Na to mám svou odpověď, a myslím, že mám pravdu. Západ má před sebou socialismus, který my už máme za sebou, ale oni to ještě nezažili. A teď to chápu s mírnou nadsázkou – tedy ne ten samý socialismus, který byl tady, protože tehdy nebyl internet, a podobné věci, teď jsou úplně jiné metody...

Martina: Kulisy se úplně změnily.

Jana Hamplová: Kulisy se úplně změnily, ale podstata zůstává. Já mám pocit, že před Západem je zkušenost, kterou my máme za sebou. Vzpomeňme si, jak naivně přistoupili k migraci, jak tam paní Merkelová pozvala všechny ty doktory, a tak dál – mysleli si, že budou mít pracovní sílu. Co mají? Mají obrovské problémy. My to zatím držíme od svých hranic, musím říct, a zaplat' Bůh za to.

Jak chceš po mně příklad, tak ten zatím není, ten musí přijít. Já osobně říkám, a to se teď nemohu stavět za odborníky na volební právo, ale osobně se domnívám, že pro Českou republiku by stačil jeden volený orgán, něco jako Senát, jednotlivé okrsky, a aby byl politik třeba i odvolatelný. Mně by to nevadilo: No tak mě nechtějí, tak si mě odvolají, třeba vyvolají nějaké referendum, když se jim nebude líbit, jak hlasuji. Protože teď nevím, zda se lidem líbilo, jak jejich senátoři hlasovali o korespondenčním hlasování 21. 8. Já jsem se svých voličů zeptala, patrně ne všech, ale vím, jaký mají názor, byť bych patrně vzala v potaz i svůj, protože ne vždy se mohu ptát všech lidí. Ale žiji mezi nimi, takže vím.

Ale chci říct, že by se mně líbila větší osobní odpovědnost politiků, třeba v regionu, byť se rozhoduje o celostátních záležitostech, takže nemohu být pořád v regionu, ale snažím se všechno sledovat. Pro mě je hlavní sepětí s mojí profesí. Kdybych nebyla právnička, tak v Senátu sedím a houpu nohama. Ale tím, že si umím přečíst

zákony, a třeba někdy něco říct kolegům, a tak dál, tak jsem tam užitečná i z opozice. Ale chci říct, že nemá význam tady prášit z nějaké minulosti, tady se na to musíme podívat úplně jinak. Můj názor je, že střední Evropa má budoucnost pozitivní, optimistickou, pokud se o to sama bude snažit, a západní si teď musí projít své peklo – „Prožít si své peklo“ je také film – protože si to tam zařídili. A teď pan Rakušan podepíše dohodu, že musíme povinně vzít nějaké migranty, ať je chceme, nebo nechceme, ať jsou z nějaké jiné kultury. To ať si nechají tam. Oni si to tam pozvali, a tenkrát se také nikoho neptali. Takže říkám, já mám na to své názory, a proto tam asi nejsem moc populární, ale vím, jak na mě lidé reagují, když s nimi mluvím.

Martina: Ty jsi tady zmínila, „musí si tam prožít své peklo“. Existuje film „Prožít si své peklo“, a musím říct, že tento film fakt nekončí dobře. Je to film s Annie Girardotovou.

Jana Hamplová: No právě. Tak abychom se poučili.

Každá totalita začíná nenápadně. A už to začalo. A kdo to nevidí, je slepý.

Martina: Ty jsi před třemi lety řekla: „Každá totalita začíná nenápadně.“

Jana Hamplová: Ano.

Martina: Tak se ptám tak šeptem: Už to začalo?

Jana Hamplová: Začalo. Vždyť to vidíme všichni. V okamžiku, když řekneš svůj názor, jakkoli slušně – já s tím mám teď bohaté zkušenosti, řekla jsem slušně názor, že jsem proti tomu, chci vidět informace o očkování, chci vidět nějaké vědecké argumenty – a ježíši, co bylo kolem nás, kteří jsme se kolem toho motali. A teď je to podobně. Teď řeknu, že si nepřeji, aby vysoký státní úředník, pan Foltýn, mluvil takto sprostě, vyzýval k příkopům a k budování karantén, že to je opravdu začátek totalitního režimu – a najednou je tady nějaká petice, nebo co to je, herců. Já jsem proputinovská? Z čeho tak usoudili? Z toho, že nechci, aby mluvil sprostě? Já teď

mám pocit, že dáváme přívlastky úplně jiným věcem, než máme, a toto směřuje k totalitě. Říkám – já jsem to zažila: „Toto neříkej venku. Toto nesmíš říkat, jinak jsi protisocialistická. Toto tam, prosím tě, neříkej, nebo se nedostaneš na školu.“ A měla jsem štěstí, že už jsem byla v uvolněných letech a že jsem se vůbec dostala na gymnázium. Takže, jak říkám, už to začalo. Už to začalo, a pokud to nevidíme, tak jsme slepí.

Martina: Jano Zwyrtke Hamplová, na závěr se tě zeptám, jestli si myslíš, že je dost odhodlaných lidí, odborníků, kteří to vidí, vnímají, a hlavně jsou ochotní s tím něco udělat? Ty mi možná odpovíš, že jich není dost, ale je jich stále víc, a tak si s těmito optimistickými slovy na závěr všichni tak nějak odfrkneme a řekneme: Dobře bude, ptáci zase přiletí, a karavana potáhne dál. Řekni mi, jak to bude? Máme se takto utěšovat?

Jana Hamplová: Já budu tak napůl. Chtěla bych být optimistická, i zvednout varovný prst, protože varovný prst ve mně velí to, proč jsem vlastně šla kandidovat do Senátu. A pro všechny to byl trochu šok, když jsem se tam ocitla, ale ukázalo to, že když si člověk zdola usmyslí, a opře se o ty, kterým může věřit a kteří ho znají, tak že se to může podařit. Těch lidí, ne že je čím dál víc – je jich hodně. Ale teď jde o to, jestli jsou třeba ochotni přehodit ve své hlavě výhybku. Já třeba znám spoustu lidí, co Petru Fialovi věřilo, a teď kroutí hlavou. Ale je nutno si to přiznat tak, jak jsme si to přiznali v době covidové. Bez přiznání toho, že jsme udělali chybu, to nemůžeme napravit.

A já věřím českým lidem, věřím České republice, my jsme tady vždycky měli šikovné lidi, viděla jsem to v krajích, kde byl Baťa, a podobně, takže historie po nás kráčí. A věřím, že mohu být i příkladem, že to jde, když se chce, i když do mě kopou, uráží mě, a komolí mi jméno, což je ukázka jejich povahy. Ale mám obavy, aby to nebylo pozdě. My pořád čekáme, čekáme, čekáme, až bude

republika na kolenou, a na kolenou bude demokracie, a pak se bude těžko zvedat. Takže se musíme vzchopit dříve, a udělat pro to každý, co umíme.

Pro mě je odborník jak živnostník, který umí své řemeslo, tak právník, co umí svoje, doktor, co umí svoje, a pokud má třeba i jiné politické názory, plně to respektuji. A tohle bych chtěla, aby tady byla lepší atmosféra. Tady se vyvolává atmosféra konfliktů, a to mně hrubě nevyhovuje, tak se nic nevyřeší. Také jsem si založila spolek „Aby tu bylo hezky“. Já prostě chci, aby tu bylo hezky, aby tu bylo dělné prostředí a aby nám nevládli hlupáci. Mohou být chytrí na něco, možná na psaní o Barmě, ale neumí řídit zemi. A je nutno si přiznat, že jsme mu uvěřili, ale bohužel. Přiznat si chyby, začít makat, nebát se změnit rozhodnutí, a potom to může někam směřovat. Jsme malá země, tak se na tom snad toho zase tolik zkazit nedá. Musíme to umět napravit. A to chce opřít se o šikovný, schopný podnikatele, o všechny profese, a proboha nebát se, že nám lidé řeknou: Toto děláte špatně. Musíte to dělat líp. To prostě jinak nejde.

Martina: Jano Zwyrtek Hamplová, já ti velmi děkuji za otevřený rozhovor, a také za naději, kterou jsi nám na závěr foukla pod křidélka, protože myslím, že je nám to věru třeba. Díky moc.

Jana Hamplová: Je nám to třeba. A hezké dny.

Všechny příspěvky s Jana Zwyrtek Hamplová

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.